

عنوان مقاله:

بازتاب اقدامات ابوطلحه منصور بن شرکب بر کشمکش های طاهری-صفاری (۲۷۴-۲۶۲ق)

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 12، شماره 43 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندها:

محسن مرسلپور - دانشیار، گروه تاریخ، دانشکده ادبیات، دانشگاه سیستان و بلوچستان، ایران

محسن مومنی - استادیار، گروه تاریخ، دانشکده ادبیات، دانشگاه ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

در اواسط قرن سوم هجری قمری، با ضعف قدرت طاهریان در خراسان، زمینه های ظهور مدعیان قدرت در این ایالت فراهم شد. بدین پیش از گروه های تاثیرگذار در حوادث این دوره خراسان، سالوکان بودند. آنان با ایجاد نامنی در راه ها و غارت کاروان ها نقش مهمی در آشیانی امور بازی می کردند. سرdestه یکی از گروه های سالوکان خراسان، ابراهیم بن شرکب بود. هرچند تسلط صفاریان بر خراسان چندان فرصتی به ابراهیم بن شرکب برای قدرت نمایی نداد و او به سرعت جذب ساختار حکومت یعقوب لیث شد، اما بعدها با کشته شدن او (با توطئه احمد خجستانی) فرصتی در اختیار برادر کوچکتر، ابوطلحه منصور، قرار گرفت تا در طول بیش از یک دهه در روند حوادث خراسان نقش آفرینی کند. پژوهش حاضر با روش و رویکرد توصیفی-تحلیلی و با تکیه بر منابع اصلی در بی برسی نقش ابوطلحه منصور بن شرکب در حوادث خراسان است. یافته های پژوهش نشان می دهد که رویکرد سیاسی ابن شرکب در چرخش های سریع او در جناح بندی های قدرت قابل استنباط است. او منافع خود را در جناح به ظاهر قدرتمند جستجو می کرد و چندان وفاداری به صفاریان و یا طاهریان نداشت. اتحادها و خیانتها بخش مهمی از عملکرد سیاسی او در این دوران را در برمی گرفت.

كلمات کلیدی:

طاهریان، صفاریان، ابوطلحه منصور، احمد خجستانی، رافع بن هرثمه

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030459>

